

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Księżak

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. I ACz [...], po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 12 stycznia 2022 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

M. J. (dalej: Skarżący) pismem z 27 września 2021 r., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika radcę prawnego R. J., działając na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze strony na naruszenie prawa do rozpoznawania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 z późn. zm.; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania), wniósł skargę na przewlekłość postępowania wszczętego i prawomocnie zakończonego przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. akt I ACz [...] domagając się:

1. stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie I ACz [...] zawisłej przed Sądem Apelacyjnym w [...];

2. zasądzenie od organu na rzecz Skarżącego kwoty jaką Sąd Najwyższy uzna za uzasadnioną w celach prewencyjnych, lecz nie mniej niż 2 000 zł tytułem przewlekłości postępowania;

3. zwolnienia z kosztów sądowych w zakresie opłaty od skargi.

W uzasadnieniu skargi na przewlekłość postępowania Skarżący wskazał, że „Postanowieniem z dnia 9 lipca 2021 r. Sąd Apelacyjny w [...] odrzucił wniosek strony o uzasadnienie postanowienia z dnia 11 czerwca i 22 kwietnia 2021 r. wywodząc, że postanowienie z dnia 11 czerwca 2021 r. o odmowie zwolnienia od kosztów sądowych było rzekomo niezaskarżalne. a w konsekwencji odrzuceniu podlega wniosek o uzasadnienie postanowienia z dnia 22 kwietnia 2021 r. jako nieopłacony (postanowieniem z 11 czerwca 2021 r. odmówiono zwolnienia od kosztów). Co istotne w dniu 5 sierpnia 2021 r. odrzucono zażalenie na postanowienie z dnia 9 lipca 2021 r. wskazując, że postanowienie sądu II instancji w przedmiocie odmowy doręczenia uzasadnienia nie podlega zaskarżeniu. Na postanowienie z dnia 5 sierpnia 2021 r. strona wniosła środek zaskarżenia, któremu nie nadano biegu” (k. 2 skargi). Następnie skarżący przytoczył argumenty, że pogląd ten jest chybiony.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 5 ust. 1 o skardze na przewlekłość postępowania skargę należy wnieść w toku postępowania w sprawie. Ze wskazanego przepisu *a contrario* wynika, że niedopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, które już się zakończyło. Postępowanie w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w [...], którego dotyczy skarga na przewlekłość postępowania, zakończyło się prawomocnie. Czyni to bezprzedmiotowym kwestionowanie długości postępowania. Jak zauważył Sąd Najwyższy w postanowieniu z 13 marca 2019 r., I NSP 51/18, skarga na przewlekłość postępowania ma przede wszystkim za zadanie eliminowanie i zapobieganie przewlekłości przez dyscyplinowanie sądu do podejmowania terminowych i właściwych czynności prowadzących do rozpoznania sprawy w rozsądnym

terminie. Tym samym skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść tego skutku.

Ponadto podkreślić należy, że art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania zawiera zamknięty katalog postępowań, w których stronom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi. Skoro w katalogu tym nie znalazło się postępowanie w przedmiocie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, to jest to jednoznaczne ze stwierdzeniem, że w takim postępowaniu skarga tego rodzaju nie służy. Wielokrotnie w tym przedmiocie wypowiadał się już Sąd Najwyższy i jego linia orzecznicza jest w tym przedmiocie ugruntowana (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z: 9 stycznia 2018 r., KSP 21/17; 2 października 2017 r., WSP 1/17; 12 stycznia 2017 r., WSP 2/16).

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy, na podstawie art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 5 ust. 1 i art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, skargę odrzucił. Konsekwencją odrzucenia skargi na przewlekłość postępowania wobec jej niedopuszczalności jest zbędność orzekania w przedmiocie wniosku Skarżącego o zwolnienie go z kosztów sądowych w zakresie opłaty od skargi.